

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2021 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie M. D.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 28 stycznia 2021 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 31 grudnia 2019 r., sygn. akt II K (...), na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W imieniu skazanego kasację połączoną z wnioskiem o wstrzymanie wykonania orzeczenia wniósł jego obrońca, zarzucając rażące naruszenie przepisów prawa procesowego mające wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a także wystąpienie bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. Na uzasadnienie przedmiotowego wniosku obrońca podniósł, że za jego uwzględnieniem przemawia waga podniesionych zarzutów, w tym przede wszystkim fakt uchybienia z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k., co w rezultacie wskazuje na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji – a w konsekwencji – uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania. W przekonaniu obrońcy, wykonywanie wobec skazanego kary pozbawienia wolności spowoduje nieodwracalne i negatywne skutki dla niego.

Dodatkowo obrońca wskazał, że przed Sądem Okręgowym w P. toczy się postępowanie w przedmiocie odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec skazanego z uwagi na jego sytuację zdrowotną, rodzinną i majątkową. W tej

sytuacji za wstrzymaniem wykonania orzeczenia przemawia zasada humanitaryzmu.

Rozpoznając przedmiotowy wniosek Sąd Najwyższy stwierdza, że nie zasługuje on na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy przypomnieć, że instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt II KK 361/13, LEX nr 1427396*).

Wskazać należy, że argumentacja obrońcy podniesiona we wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności nie zawiera przesłanek, które mogłyby zadecydować o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. Powołanie się na treść zarzutów nie może być uznane za wystarczające w tym przypadku – nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka istnieje podstawa do odstąpienia od domniemania trafności ocen i ustaleń przyjętych za podstawę prawomocnego wyroku już na etapie rozpoznawania niniejszych wniosków. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacjach wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej dotyczącej czynienia ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego i powtórzenia kontroli instancyjnej. Należy podkreślić, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. W przypadku zaś niniejszej sprawy nie

sposób jednoznacznie zdecydować, czy wskazane w kasacji zarzuty doprowadziłyby do uznania, że natychmiastowe wykonanie wyroku nie jest niezbędne i może realnie prowadzić do negatywnych dla skazanego następstw. Sam fakt złożenia kasacji na jego korzyść nie może przemawiać za uruchomieniem nadzwyczajnej instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia z art. 532 § 1 k.p.k. Również ewentualne wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, na którą powołuje się obrońca, nie jest możliwe do ustalenia bez pogłębionej analizy stanu faktycznego i prawnego sprawy, co może mieć miejsce dopiero przy merytorycznym rozpoznaniu wniesionej kasacji.

Sąd Najwyższy nie neguje złożonej sytuacji osobistej i rodzinnej skazanego M.D. dotyczącej jego stanu zdrowia. Należy jednak stwierdzić, że tego rodzaju okoliczności mogą być podstawą do ubiegania się o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności (jak wskazano we wniosku, tego rodzaju postępowanie właśnie się toczy) lub w przypadku osadzenia w zakładzie karnym, do podjęcia starań o przerwę w odbywaniu tej kary na zasadach określonych w Kodeksie karnym wykonawczym (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2004 r., V KK 70/04, OSNwSK 2004, Nr 1, poz. 681*). Nie stanowią jednak przesłanki do wstrzymania wykonania orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.